

Amersfoort voor de onlangs gehouden algemeene vergadering (zie bijblad van dit *Tijdschrift*, d.d. 28 Mei j.l. bldz. 3073) werd gemotiveerd door een toelichting, waarin het volgende wordt medegedeeld:

„Bij de besprekingen (van klachten van enkele collega's over den controleerenden geneesheer van post en spoorwegen gevoerd in *zijn* tegenwoordigheid) bleken er verschillende gevallen bekend te zijn, waarbij gecontroleerde patiënten gemakshalve zich stelden onder behandeling van den controleerenden geneesheer, zoodat terecht de vraag werd gesteld waartoe dan eigenlijk het instituut van de contrôle was opgericht”.

Dit geschiedde op de vergadering van den geneeskundigen kring te Amersfoort, alwaar men volgens collega NICOLAÏ voorzeker overtuigd zou zijn dat hij zijn werk naar behooren verrichtte!

Het instituut der geneeskundige contrôle is nog van vrij jongen datum, maar de ervaring heeft toch reeds geleerd, dat het controleeren niet ieders zaak is, en dat menig medicus door zijn karaktereigenschappen misschien een zeer gewild huisarts kan zijn terwijl hij ten eenenmale ongeschikt is voor controleerend ambtenaar.

Is het wonder dat de spoorwegautoriteiten, toen zij na ervaring van vijf jaren meenden, dat het karakter van dr. NICOLAÏ niet strookt met zijn positie van controleerend geneesheer, het op 30 Juni 1927 aflopende contract niet wenschten te vernieuwen?

Toen de beslissing werd genomen diende deze natuurlijk met bekwamen spoed ter kennis te worden gebracht van dr. NICOLAÏ, opdat hij daarmee zou kunnen rekening houden.

Ik heb bij die gelegenheid gezegd, dat ik binnen kort toch te Amersfoort moest zijn en dan aan dr. NICOLAÏ een en ander zou mededeelen, omdat zulks voor dien collega aangenamer zou zijn dan dit te vernemen door een korte mededeeling van de directie.

Door een toeval heeft de administratie in dezen met „te bekwamen spoed” gehandeld, zoodat ik te Amersfoort komende, tot mijn spijt vernam, dat collega NICOLAÏ de mededeeling reeds een week geleden had gekregen, iets wat betreurd wordt, zooals dan ook blijkt uit den door dr. NICOLAÏ geciteerden brief, dien de voorzitter der Vereeniging van C.G. hem heeft geschreven.

Utrecht, 9 Augustus 1927.

H. OFFERHAUS.

NOG EEN GEVAL VAN INTERSTITIEELE ZWANGERSCHAP.

Een vrouw komt mij voor eenige jaren raadplegen, omdat de menses drie maanden weg gebleven zijn, met de vraag of zij zwanger is.

Ik vind een uterus ter grootte van een zwangerschap van drie maanden, niet pijnlijk met normale parametria. Den volgenden nacht word ik bij patiënte ontboden. De vrouw is plotseling niet goed geworden, zag sterretjes voor de oogen werd duizelig, heeft heftige buikpijn gekregen, gaapt, is zeer bleek en heeft een kleine snelle pols. Geen bloeding per vaginam.

Mijn eerste gedachte was: een gebarsten extra-uterine graviditeit. Doch de ver-groote uterus van drie maanden? Zou er toch nog naast een intra-uterine een extra-uterine zwangerschap zijn?

Operatie (dr. ROMBOUITS) laparotomie, buik vol vloeibaar bloed, uterus vergroot, doch geen gebarsten tubair-graviditeit, maar een gebarsten interstitieele, met een foetus van circa drie maanden liggende in de vrije buikholte. Na de operatie voo-rspoedig herstel. Ook hier pas de bersting na den derden maand omdat de spierwand van den uterus veel beter rekking toelaat dan de wand van de tuba, zooals DE GEUS in het artikel van 13 Augustus mededeelde.

Epicrise: Een gravida met schijnbare intra-uterine graviditeit krijgt verschijn-selen van gebarsten extra-uterine graviditeit omdat de extra-uterine, intra-uterine is d.i. interstitieel.

Maastricht, Augustus 1927.

E. A. J. M. STRÄTER.